

Predmet: Mirsad Kurteshi i Kadri Sylejmani

Okružni sud u Prištini/Prishitnë

Broj predmeta: K. br 148/06

Broj optužnice: Kt.br. 148/06

Optužnica podignuta: 10.08.2006.

Tužilaštvo: Cecilia Tillada, međunarodni tužilac

Krivična dela:

- učestvovanje u grupi koja čini krivična dela iz člana 200. stav 2. KZK u vezi sa članom 22. KZJ, u saizvršilaštvu
- teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 164. stav 1. u vezi sa članom 157. KZK i članom 22. KZJ, u saizvršilaštvu
- izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora i netrpeljivosti iz stava 1.1 i 1.2 Uredbe UNMIK-a 2000/4

Optuženi: **Mirsad Kurteši (Mirsad Kurteshi)**

Kadri Suljejmani (Kadri Sylejmani)

Branioci: advokat Jusuf Berisha (za optuženog Kurtešija)

advokat Ahmet Ahmeti (za optuženog Suljejmanija)

Sudsko veće: međunarodni sudija Tron Gundersen, predsednik Veća

međunarodni sudija Hajnalka Karpati, članica Veća

međunarodni sudija Denis Luebke, član Veća

Oštećeni: Zorica Ivanišević, Milovan Ivanović, Branko Stojković, Dragan Peković, Gorica Peković, Milenko Andrić, Goran Stankov i Boban Stanković

Punomoćnik oštećenih:

Posmatrači: FHP Kosovo, OSCE

Glavni pretres: **21.08.2007.**

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Glavni pretres je počeo čitanjem optužnice.

Okrivljeni Mirsad Kurteši [Mirsad Kurteshi] zvani V i Kadri Suljejmani [Kadri Sylejmani] zvani Miš terete se da su, kao vode, 18.03.2004. godine predvodili grupu Albanaca koja je u Obiliću/Obiliq molotovljevim koktelima zapalila Belu zgradu u kojoj su stanovali Srbi - Zorica Ivanišević, Milovan Ivanović, Branko Stojković, Dragan Peković, Gorica Peković, Milenko Andrić, Goran Stankov i Boban Stanković, čime su izazvali nacionalnu, rasnu i versku mržnju prema srpskoj populaciji u opštini Obilić/Obiliq i izazvali opštu opasnost po imovinu i živote ljudi.

Saslušanje svedoka-oštećene Zorice Ivanišević

Svedokinja je za vreme *martovskih nemira*, 17. i 18. marta 2004. godine, živela u Obiliću/Obiliq, u tzv. *Beloj zgradi*, koja se nalazila u ulici Radomira Putnika preko puta pravoslavne crkve. Dana 17.03. do 17:00 časova bila je na poslu. Zbog nemira koji su izbili u Obiliću/Obiliq prespavala je kod prijatelja u Crkvenoj Vodici/Caravodicē. Sledećeg jutra se vratila kući i u 07:45 časova primetila da se ispred zgrade u kojoj je živela okuplja veća grupa ljudi koja je počela da baca kamenje i *molotovljeve koktele* u pravcu njene zgrade i obližnje crkve. Nije uspela da prepozna nikog od okupljenih. Svi stanari zgrade izašli su u hodnih i kada su *kokteli* ubaćeni u zgradu vlasnici stanova su pokušali da ugase vatru. Oko podneva su uspeli da se, uz pomoć policije, evakuišu iz zgrade i prebace se do policijske stanice i kasnije u sedište KFOR-a. Njen stan, koji se nalazio na drugom spratu, zapaljen je nakon evakuacije. Iako je stan i nameštaj potpuno izgoreo, na ime štete dobila je nadoknadu u iznosu od 2 000 eura.

Glavni pretres: 22.08.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši (Kurteshi) Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje svedoka-oštećenog Branka Stojkovića

Pre saslušanja tužilac je predočio svodoku njegove izjave date 6.11.2004. i 28.02.2005. godine u istrazi. U prvoj izjavi svedok je naveo da je 17. marta 2004. godine bio na poslu do 17:00 časova i da se zbog nemira vratio kući u pratnji policije. Sledećeg jutra oko 07:45 časova sa prozora je video okupljene ljude koji su stajali ispred tzv. *Bele zgrade* u kojoj je živeo i ispred crkve. Kada su okupljeni počeli kamenicama da gađaju u pravcu zgrade stanari su se povukli u hodnik i čekali da kamenovanje prestane. Nakon nekog vremena učesnici nemira su polomili ulazna vrata zgrade, ali nisu ušli. Ubrzo se osetio dim i video je da njegov stan gori. Komšije su mu bezuspešno pomagale da ugasi vatru, a plamen se proširio i na ostale stanove. Došli su policajci KPS i evakuisali ih između 09:30 i 10:00 časova. Prvo su ih odveli u policijsku stanicu a zatim u sedište KFOR-a. Sa prozora policijske stanice mogli su da vide Albance kako ulaze u njihovu zgradu, palje i kradu. Među okupljenima je prepoznao Miša [optuženi Sylejmani], V [optuženi Kurteshi] i jednog s nadimkom Čerkez, koji su predvodili grupu, ali nije video šta su konkretno radili. Ova lica živela su takođe u Obiliću/Obiliq i poznavao ih je od ranije, jer su u toku 1999. pravili probleme Srbima. U drugoj izjavi svedok je naglasio da je optužene prepoznao na fotografijama koje mu je pokazala policija. Svedok je danas delimično izmenio svoj iskaz i rekao da je optužene video sa prozora svog stana. Kada je jedna grupa ljudi ušla u zgradu, oni su ostali napolju i posmatrali šta se dešava. Zgrada je zapaljena flašama benzina, ali svedok nije video ko je te flaše bacao. Prvo je zapaljen stan u kome je on živeo kao podstanar.

Saslušanje svedoka-oštećenog Dragana Pekovića

Svedok je od 1997. godine živeo u *Beloj zgradi*. Dana 18.03.2004. u 07:45 časova počeli su nemiri i okupljanje građana ispred zgrade u kojoj je živeo sa suprugom Goricom. Nije video ljudi koji su zapalili zgradu, jer su zgradu napustili između 10 i 11:00 časova. Pokušali su da ugase požar, ali bezuspešno. Policija ih je evakuisala i odvela u policijsku

stanicu. Iz zgrade su izašli na sporedni izlaz, gde nije bilo nikoga, tako da okupljene nije video.

Saslušanje svedoka Burima Tačija [Burim Thaći]

Svedok je pripadnik KPS od 19.04.2000. godine. U martu 2004. radio je u policijskoj stanici u Obiliću/Obiliq i bio je angažovan za vreme *nemira*. Nemiri su počeli 17. marta 2004. u podnevnim satima, u osnovnoj školi *Pandeli Sotiri*, kao reakcija na događaj koji se odigrao tri dana ranije u selu Čabra/Çabër. Tog dana učesnici su se okupili i skandirali u blizini zgrade opštine i kamenovali pripadnike norveškog KFOR-a. Policija je rasterala demonstrante i vratila se u policijsku stanicu. Sledeceg dana, 18. marta 2004, nemiri su ponovo počeli u osnovnoj školi. Demonstranti su izašli iz škole i tada su im se pridružili građani. Nekoliko policajaca, među kojima je bio i svedok, otišlo je na lice mesta do *Bele zgrade*. Videli su učesnike nemira kako nešto uzvikuju. Pokušali su da ih vrate u školu, ali nisu uspeli jer su se odvojili po grupama i krenuli različitim ulicama grada, a policajaca je bilo malo. Tražili su pomoć od policajaca koji nisu bili na dužnosti toga dana. Učestvovao je u evakuaciji stanara *Bele zgrade*, koja je trajala dva, tri sata. *Bela zgrada* je bila napadana kamenicama i flašama benzina. Demonstranti su napadali i crkvu.

Prepoznao je neke učesnike demostacija 17. i 18. marta, među kojima i optužene. Video je kako je optuženi Suljejmani 18. marta pomagao policiji pri evakuaciji i davao informacije gde se nalaze kuće u kojima žive Srbi. Za optuženog Kurtešija je čuo da je pokušavao da zaustavi masu.

Komentar:

Svedok Stojković je prilikom suočavanja s njegovim ranijim iskazima bio prilično nesiguran. Njegove izjave iz istrage, tj. navodi da su optuženi predvodili grupu, bile su osnova tužiocu za podizanje optužnice, dok je on danas ublažio iskaz i rekao da su optuženi bili deo grupe, ali nisu bili zajedno. Svedok je izmenio svoj iskaz i u delu koji se odnosi na podatak odakle je optužene video u masi, da li iz zgrade u kojoj je živeo ili sa prozora policijske stanice. Na traženje odbrane da se izjasni da li je okrivljene poznavao pre martovskih događaja i u kakvim su odnosima bili, odgovorio je da je s optuženima nakon 1999. godine prilikom slučajnih susreta imao više verbalnih konflikata, o kojima nije obavestio policiju, jer je to bila svakodnevna pojava.

Svedok Peković je u toku svedočenja više puta ponovio *nisam tu da osuđujem, ja ne optužujem nikoga*.

Svedok Tači je za vreme svedočenja bio izuzetno nesiguran, često je menjao iskaz, posebno datume kada je okrivljene video za vreme nemira, da li 17. ili 18. marta, i u kojim okolnostima.

Glavni pretres: 23.08.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje svedoka Agima Stuble [Agim Stublla]

Svedok je u martu 2004. godine radio kao policajac policijske stanice u Obiliću/Obiliq. Dana 18. marta pre podne je s kolegom Džavitom Lahom [Xhavit Lahu] bio na dužnosti u ulici Hasan Priština/Hasan Prishtina, u blizini pravoslavne crkve, gde su se okupili demonstranti. Među demonstrantima je najviše bilo učenika škole, ali su im se ubrzo pridružili i stariji. Demonstracije su bile mirne. Njegov kolega je ubrzo napustio lice mesta jer nije želeo da s njim bude u patroli, zbog ranijih političkih opredeljenja svedoka (bio je član SPS). Nešto kasnije demonstranti su počeli da bacaju kamenje i flaše s benzinom na Srbe. Toga dana su zapaljene sve srpske zgrade. Policija je pratila masu, nije bila dobro organizovana za delovanje u sličnim situacijama. Nisu imali ni naredbu da preduzimaju silu prema učesnicima nemira. Međunarodna policija je napustila lice mesta.

Učestvovao je u evakuaciji stanara *Bele zgrade*, koja je obavljena preko zadnjeg ulaza zgrade. Bela zgrada je zapaljena flašama s petrolejom, tzv. molotovljevim koktelima. Nikoga nije prepoznao u masi jer nije poznavao meštane. Optužene je kasnije identifikovao kao učesnike jer ih je prepoznao na fotografijama koje su mu u policijskoj stanici pokazali međunarodni policajci. Setio se da ih je video među okupljenima i da su bili u prvoj liniji.

Saslušanje svedoka Bekima Hisenija [Bekim Hyseni]

Svedok je u vreme *martovskih nemira* bio pripadnik KPS, radio je u policijskoj stanici u Obiliću/Obiliq. Dana 17. marta 2004. demonstracije su bile mirne. Tog dana video je optužene Kurtešija i Suljeđmanija. Seća se da je optuženi Kurteši bio među liderima. Sledеćeg dana, 18. marta, video je demonstrante koji su lomili prozore i napali *Belu zgradu*. Oko 10:00 časova ispred pekare je među domonstrantima video optuženog Kurtešija, dok drugooptuženog nije video.

Nakon predočavanja njegove izjave iz istrage u kojoj je naveo da je optuženi Kurteši bio voda demonstranata i da je izdavao naredbe *lomi, pali, oni su Srbi, oni su naši neprijatelji*, kao i da su optuženi bili problematični i poznati policiji, odgovorio je da to nije izjavio i da je prevodilac napravio grešku.

Saslušanje svedoka Ismailja Dibranija [Ismail Dibrani]

U vreme martovskih nemira 2004. godine radio je kao operator pri policijskoj stanici u Obiliću/Obiliq, ali je u vreme protesta bio van stanice na terenu. Optužene poznaće od 2000. godine. Dana 17. marta, kada su demonstracije bile mirne, video ih je među demonstrantima, ali ih narednog dana nije video.

Saslušanje svedoka Nuhija Kozmaćija [Nuhi Kozmaqi]

Svedok poznaće optužene od 2000. godine, kada je počeo da radi u policijskoj stanici u Obiliću/Obiliq. Video ih je prvog dana martovskih nemira, 17. marta 2004. godine. Bili su među učesnicima demonstracija. Sledеćeg dana, kada je zapaljena *Bela kuća*, nije ih video.

Saslušanje svedoka Arsima Hasolija [Arsim Hasolli]

Svedok je policajac. U vreme *martovskih nemira* bio je na dužnosti. Prvog dana nemira među učesnicima je video optužene. Sledećeg dana ih nije video jer je bio angažovan u drugim delovima grada na evakuaciji i zaštiti srpskog stanovništva.

Glavni pretres: 30.08.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje svedoka-oštećenog Milana Bojkovića

Svedok je u martu 2004. godine živeo u zgradi koja se nalazila u blizini policijske stanice u Obiliću/Obiliq tzv. *Bela zgrada*. Dana 18. marta 2004. oko 09:00 časova sa terase je video okupljene učesnike nemira. Učesnici nemira su gađali zgradu, u početku kamenicama, a kasnije molotovljevim koktelima, usled čega se zgrada zapalila. Među demonstrantima video je optuženog Sulejmanija, ali nije siguran da li je i on bacao *koktele*. Oko podneva stanari su uz pomoć policije evakuisani. Nakon evakuacije zgrada je opljačkana. Na ime pretrepljene štete dobio je naknadu u iznosu od 2 000 eura, kao i svi oštećeni u martovskim nemirima.

Saslušanje svedoka Bajrama Krasnićija [Bajram Krasniqi]

Dana 18. marta 2004. godine vozio se svojim kamionom, kojim prevozi otpad, u društvu svog sestrića. Posle podne upao je u masu demonstranata, koji su počeli da bacaju kamenice u njihovom pravcu jer su znali da je Rom. Polomili su mu prednje staklo kamiona. Naišao je optuženi Kurteši, stao je ispred mase i viknuo *ne dirajte sirotinju*, nakon čega mu je otvorio put i svedok je otisao kući.

Glavni pretres: 20.09.2007.

Izveštaj: Samir Velija, posmatrač FHP Kosovo

Za današnje ročište bilo je predviđeno saslušanje svedoka optužbe Milorada Ivanovića, Gorana Stankovića i Milke Tomov, ali kako se svedoci nisu pojavili pred Sudom tužiteljka je odustala od njihovog saslušavanja. Svedoci odbrane Ismet Hašani [Ismet Hashani], Burim Krasnići [Burim Krasniqi] i Vladan Todorović takođe se nisu odazvali pozivu. Odbrana je odustala od ispitivanja Ismeta Hašinija, ali je predložila da se kao dokaz prihvati izjava svedoka Krasnićija koju je dao u istrazi. Za svedoka Todorovića je predloženo da se prinudno dovede. Tužilac je prihvatio predlog odbrane koji se odnosio na izjavu svedoka Krasnićija. U toj izjavi svedok za optuženog Kurtešija govori da ga je spasao od grupe demonstranata koja je nasrnula na njega.

Glavni pretres: 24.09.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje svedoka-oštećenog Milovana Ivanovića

Svedok živi u Obiliću/Obiliq. U martu 2004. godine radio je u fabriци za prečišćavanje vode. U tom periodu je živeo na trećem spratu u *Beloj zgradi*. Dana 17. marta 2004. sa posla je kući otisao u pravnji policije, zbog nemira, koji su počeli toga dana. Sledećeg dana, 18. marta, zgrada je zapaljena *molotovljevim koktelima* od strane učesnika nemira, koji su se ispred zgrade okupili tog jutra. Učesnici nemira su uglavnom bili učenici osnovne škole. Nije video ko je od njih ubacio koktel koji je izazvao požar u stanu broj četiri. Stanari su požar pokušali da ugase, ali nisu uspeli. U vreme kada se cela zgrada zapalila, svedok je već bio evakuisan od strane policajaca KPS. Odveden je najpre ispred policijske stanice u Obiliću/Obiliq, a kasnije je prebačen u sedište KFOR-a u Prištini/Prishtinë. Optužene poznaje samo po nadimcima Miš [optuženi Sulejmani] i V [optuženi Kurteši]. Seća se da je Miš video 17. marta preko puta zgrade, bacao je kamenje na zgradu i lomio prozore. Zna da je Miš pre rata, kao i nakon NATO bombardovanja, pravio probleme i plašio Srbe.

Svedok je u istrazi, 26.11.2004. godine, dao izjavu, koja je prihvaćena kao dokaz. U toj izjavi svedok je naveo da je zgrada u kojoj je živeo prvi put napadnuta kamenicama 17. marta popodne. Dana 18. marta oko 08:00 časova prema njegovoj zgradi su krenula deca iz osnovne škole dok su ih učitelji podržavali. Među demonstrantima je prepoznao optuženog Sulejmanija. Kamenovali su zgradu u kojoj je stanovao i crkvu, koja je u blizini. U stan Branka Stojkovića su ubacili *moloteovljev koktel* koji je izazvao požar. Stanari su bezuspešno pokušavali da ugase vatru. Evakuisani su iz zgrade uz pomoć policije.

Glavni pretres: 23.10.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje optuženog Kadrija Suljejmanija [Kadri Sylejmani]

Optuženi je u vreme *martovskih nemira* radio u KEK-u (kosovska elektro distribucija). U noći između 16. i 17. marta 2004. godine radio je u trećoj smeni, nakon čega je otisao kući. Probudio se oko 13:00 časova i otisao s prijateljem u grad da popiju kafu. U gradu je video da su ljudi počeli da se okupljaju u znak protesta zbog događaja koji se predhodnog dana odigrao u Mitrovici/Mitrovicë. Pridružio se okupljenima jer je želeo da vidi šta se dešava. Čulo se skandiranje *Mitrovica, Mitrovica*. U toku dana učesnici protesta su počeli da se odvajaju u grupe i protest je izmakao kontroli. Otišao je do železničke stanice i video puno okupljenih ljudi i policiju koja je postavila blokadu i bacila suzavac prema demonstrantima. Zbog trovanja suzavcem tražio je medinsku pomoć, a zatim je otisao kući.

Sledećeg dana, 18. marta, između 9:30 i 10:00 časova izašao je da kupi hleb i još neke namirnice. Na ulici je video okupljene demonstrante, bili su to učenici osnovne škole koji su napustili nastavu. Podelili su se u grupe i krenuli prema srpskim kućama u selu Crkvena Vodica/Caravodicë. Počeli su da gadaju i pale kuće. Pokušao je da ih zaustavi i spreči, ali kako nije uspeo ubrzo je otisao kući. Oko 14:00 časova je ponovo izašao i video je da su učenici i dalje palili srpske kuće. Među učesnicima protesta je tada bilo i

starijih osoba, koje su pokušavale da zaustave to što se dešava, ali nisu uspeli. Nije video da je neko bio lider i da je organizovao ljude. Nije video kako je zapaljena *Bela zgrada*, ali je čuo eksplozije unutar zgrade i video je kako zgrada gori. Oko 17:00 časova je otišao kući jer je bilo opasno ostati u gradu. Na putu prema kući video je naoružane Srbe, koji su pokušali da uđu grad, ali im policija nije dozvolila.

Svedok je do 1998. godine bio u dobrom odnosima sa Srbima u Obiliću/Obiliq. Posle rata odnosi su se pogoršali zbog onoga što su Srbi uradili Albancima. Ipak, učestvovao je u spasavanju porodice Todorović u požaru.

Komentar:

Optuženi Mirsad Kurteši je prisustvovao samo na početku današnjeg suđenja. Sudsko veče ga je zbog smrti oca oslobodilo prisustva, iako je za današnje ročište bilo planirano njegovo saslušanje. Glavni pretres je, u njegovom odsustvu, nastavljen davanjem iskaza optuženog Suljejmanija.

Glavni pretres: 07.11.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Saslušanje optuženog Mirsada Kurtešija [Mirsad Kurteshi]

Optuženi je 17. marta 2004. godine, u vreme kada su počeli *martovski nemiri*, bio u zgradi Skupštine Opštine Obilić/Obiliq, radi regulisanja zaposlenja. Video je grupu demonstranata, koji su pokušali da uđu u dvorište zgrade opštine i tom prilikom polomili dva prozora. Nikoga od njih nije prepoznao. Učestvovao je u sprečavanju te akcije sa ostalim radnicima opštine, nakon čega su demonstranti krenuli prema Prištini/Prishtinë. Kada je nakon toga izašao iz opštine sa komandantom KFOR-a i predsednikom opštine, meštani koji su ga videli sa njima optužili su ga da je špijun. Toga dana je pomagao Romima Burimu i Bujaru Krasnićiju, kada ih je zaustavila i blokirala grupa demonstranata. Sledećeg dana, 18. marta, od 12:00 časova je bio kod kuće, tako da nije video paljenje kuća i zgrada.

Sudsko veče je kao dokaz prihvatio izjave optuženog koje je dao policiji 25.03.2005. i 04.05.2006. godine, kao i tužiocu 22.05.2006. godine.

Završna reč tužioca

Tužiteljka je u završnoj reči naglasila da je *martovske nemire* u Obiliću/Obiliq karakterisalo masivno uništavanje kuća i zgrada u kojima su živeli Srbi. Iz toga se može zaključiti da su nemiri bili motivisani nacionalnom i etničkom mržnjom, kao i predrasudama prema Srbima. Među uništenim i zapaljanim zgradama bila je i zgrada u ulici Vojvode Putnika, tzv. *Bela zgrada*, u kojoj su se, u vreme kada su u zgradu ubaćeni *molotovljevi kokteli*, nalazili stanari. Stanari su uz pomoć policije uspešno evakuisani, ali su njihovi stanovi potpuno uništeni. U nemirima su učestvovali optuženi Kurteši i Sulejmani, što je dokazano izjavama svedoka policajaca koji su ih videli među učesnicima. Optuženi su bili predvodnici koji su usmeravali masu prema zgradama za

koje su znali da u njima žive Srbi. Takođe, neki svedoci-oštećeni su na fotografijama prepoznali optužene, koji su se nalazili u prvim redovima, kao učesnike nemira. U pojedinim izjavama svedoka je bilo određenih odstupanja u odnosu na ono što su izjavili u istrazi, ali te izjave ipak sadrže dovoljno osnova da optuženi budu osuđeni za napad na *Belu zgradu*. U prilog ovome je činjenica su optuženi poznati u Obiliću/Obiliq kao problematične osobe koje su otvoreno pokazivale mržnju prema komšijama Srbima, naročito nakon 1999. godine.

Tužiteljka je zatražila da Sudsko veće doneše osuđujuću presudu i kazni učinioce po zakonu.

Završna reč odbrane optuženog Kurtešija

Branilac optuženog Kurtešija, advokat Isuf Beriša [Berisha] je na početku svoje završne reči elaborirao razloge koji su doveli do okupljanja građana 17, 18. i 19. marta 2004. godine u mnogim mestima na Kosovu/Kosove, pa i u Obiliću/Obiliq Naveo je da su nemiri bili spontani izraz nezadovoljstva ljudi povodom događaja koji se nekoliko dana ranije dogodio u Mitrovici/Mitrovicë. Dokazima izvedenim u toku glavnog pretresa nije dokazana krivica optuženog Kurtešija. Optužba nije predočila dokaze kojima se može potvrditi njegovo učešće u nasilnim nemirima, tako da nema dokaza da je počinio krivična dela koja mu se stavljuju na teret. Optuženi je bio samo posmatrač događaja koji su se odvijali tih dana i ni u kom slučaju nije bio organizator ili učesnik nemira. Dokazi optužbe su fiktivni, lažni, tendenciozni i potpuno netačni. Predložio je da Sud usled nedostatka dokaza doneše oslobođajuću presudu.

Završna reč odbrane optuženog Suljeđmanija

Branilac okrivljenog Suljeđmanija, advokat Ahmet Ahmeti, istakao je da dokazi izvedeni na glavnom pretresu ni na koji način ne potvrđuju da je optuženi Sulejmani učinilac krivičnih dela koja mu se optužnicom stavljuju na teret. Optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela koji mu se stavlja na teret, iako je priznao da je učestvovao u demonstracijama, koje su bile izraz nezadovoljstva. Dokazi odbrane ubedljivo dokazuju njegovu nevinost. Optuženi je mlađi čovek poznat po dobrom ponašanju, koji uživa poštovanje okoline u kojoj živi. Branilac je predložio Sudskom veću da optuženog Sulejmanija oslobođi svih optužbi.

Glavni pretres: 08.11.2007.

Izveštaj: Anka Kurteši Hajdari, posmatrač FHP Kosovo

Objavlјivanje presude

Sudsko veće je optuženima Mirsadu Kurtešiju i Kadriju Suljeđmaniju izreklo presudu kojom se osuđuju na uslovne kazne zatvora u ukupnom trajanju od po jedne godine i devet meseci, a koje se neće izvršiti ako okrivljeni u periodu od tri godine ne počine nova krivična dela.

Optuženima su izrečene sledeće kazne zatvora: za krivično delo izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje, razdora i netrpeljivosti 1 godina, za krivično delo učestvovanje u grupi koja čini krivična dela 6 meseci i za krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti 6 meseci. Shodno članu 48. stav 1. KZJ izrečene su im jedinstvene kazne zatvora u ukupnom trajanju od jedne godine i devet meseci. Glavni razlog izricanja uslovnih osuda je protek vremena od izvršenja krivičnih dela, i to da od tada nisu počinili nova krivična dela.

Optuženi se osuđuju jer su svojim radnjama tokom martovskih nemira izazvali opasnost po imovinu velikog obima i ljudi ljudi koji su živeli u Obiliću/Obiliq i izazvali nacionalnu, rasnu i versku mržnju prema stanovništву srpske nacionalnosti koje je živilo u tzv. beloj zgradici. Izjavama svedoka utvrđeno je da su optuženi bili među okupljenim demonstrantima, ali nije utvrđeno da su predvodili okupljene ljudi.

Komentar:

Prema oceni posmatrača, svedoci-oštećeni nisu identifikovali optužene među učesnicima nasilja iz straha, jer i dalje žive na Kosovu. Sud nije utvrdio da su optuženi predvodili grupu koja je vršila naselje, što je očigledno uticalo na izricanje veoma blage kazne. Tome je doprinelo i to što su svedoci pripadnici KPS na glavnom pretresu značajno ublažili svoj iskaz, dok je samo jedan od njih čvrsto ostao pri svom iskazu datom u ranijim fazama postupka.

